

מ"ת 34800/03/23 - מדינת ישראל נגד ס' מ'

בית משפט השלום באשקלון

מ"ת 34800-03-23 מדינת ישראל נ' מ' (עציר)
תיק חיצוני: 109712/2023

בפני **כבוד השופטת מירב עמר כהן**
מבקשים **מדינת ישראל**
נגד
משיבים **ס' מ' (עציר)**

החלטה

1. בתאריך 15/3/23 הוגש כתב אישום כנגד המשיב המייחס לו עבירות איומים (ריבוי עבירות) והטרדה באמצעות מתקן בזק (ריבוי עבירות).

2. כעולה מכתב האישום בתאריך 1/3/23 איים המשיב בפגיעה שלא כדין בגופה של המתלוננת באמצעות הודעה ששלח באמצעות הטלפון הנייד של הגב' מ' ת', אמו של המשיב: **"יא כחבה יא בת זונה, אל תדאגי, אני אזיין את אמא שלך יא שרמוטה, הראש שלך ..הילדים מקוללים, כולם מקוללים, יכחבה מימנת אותם על חשבוני יבת זונה, חלק היית מזדיינת בשביל כסף.. אני יודע בדיוק איפה אתם מזדיינים.. תקישיבי טוב תודיעי לח' אם הוא לא מביא חצי מיליון תבית שלו את הראש שלו. אני כבר לא רואה לא ילדים אין לי חיים עשית ממני סמרטוט אני הולך סמרטוט עד הסוף על הראש של כולם, ל' לא שלי וד' יהיה יתום".**

עוד עולה מכתב האישום, באותו מועד הגיעה המתלוננת לתחנת המשטרה להגיש תלונה ברם לאחר זמן המתנה ממושך עזבה את התחנה.

בתאריך 2.3.23 בשעה 20:40 איים המשיב על המתלוננת בפגיעה שלא כדין בגופה של המתלוננת בכך שאמר לה: **"על חשבוני תקופה מזדיינת ברמה א', אל תדאגי עכשיו אני אזיין את אמא אמא שלך אם אני סחי אני רוצח את שניכם.. יש תופס אתכם ברצח דופק לכם כדור בראש, עכשיו אני שם זהו במצב הזה אני לא צריך יותר מידי, זו אלוהים עושה את שלו... הייתה סמרטוט בשבילך ובשביל הילדים עכשיו אני יראה לך מי זה מי סמרטוטה".** (ההדגשות אינן במקור - מ.ע.כ).

בתאריך 9.3.23 הגיע המשיב לדלת הבית והכניס מפתח שהיה ברשותו. באותו מעמד המשיב צעק לעבר המתלוננת והורה לה לתת לו את הנייד שלה. משסורב, חטף את הטלפון הנייד. נוכח מעשיו, ברחה המתלוננת מהבית והזעיקה משטרה תוך שהיא בוכה וצועקת למשיב לצאת לה מהבית.

3. בד בבד עם הגשת כתב האישום הוגשה בקשה למעצר עד תום ההליכים.

4. בתאריך 22/3/23 הסכים ב"כ המשיב לקיומן של ראיות לכאורה וביקש לדחות את הדיון להצגת ערבים שיהוו חלופת מעצר. ב"כ המשיבה לא התנגדה לדחיית מועד הדיון והבהירה כי עמדתם היא למעצר עד תום ההליכים. הדיון נדחה ליום 27/3/23.

5. בתאריך 27/3/23 נשמעו טענות הצדדים וב"כ המשיב הציג ערבים.

ב"כ המשיב: סבור היה כי ה"טריגר" להגשת התלונה ביום 9.3.23 הוא שהמשיב ניסה להסתכל למתלוננת בטלפון הנייד. עוד ציין כי המתלוננת מאיימת על המשיב גם היא וכדבריו אין המדובר בגב' שכולה תכלת. עוד טען כי ע"פ הנחיית פרקליט המדינה כשאמירה מסוג זה מאפשרת איון או צמצום המסוכנות על ידי חלופה - יש להעדיף חלופה. עוד טען ב"כ המשיב כי הוא ער לתנאי שקיים בעניינו של המשיב אך התנאי אינו חזות הכל ועל בית המשפט לשקול זאת במכלול השיקולים כאשר מדובר בעבירות איומים.

עוד ציין כי בית המשפט העליון התייחס לכך שעבר פלילי אינו יכול להוות סיבה להותיר אדם מאחורי סורג ובריח. באשר לטענת ב"כ המבקשת כי יש צורך בתסקיר שירות מבחן טען ב"כ המשיב כי תסקיר נדרש כאשר לבית המשפט אין הכלים להעריך את המסוכנות.

ב"כ המבקשת:

הפנתה לכתב האישום, לקיומו של הליך קודם שבעטיו הורשע המשיב בעבירות של תקיפת קטין בידי אחראי וכן תקיפת בת זוג (אותה מתלוננת) ונדון לעונש מאסר ממושך של 8 חודשים. כמו כן, קיים מאסר על תנאי. על רקע כל זאת עמדת המדינה כי יש צורך בהפניית המשיב לתסקיר שירות מבחן. עוד ציינה כי יש קושי עם הריחוק הגיאוגרפי של החלופה המוצעת.

דיון והכרעה:

לאחר שעיינתי בתיק החקירה, בכתב האישום בבקשת המעצר ושמעתי בקשר רב את טיעוני הצדדים באתי לכלל מסקנה כי יש להפנות המשיב לתסקיר שירות מבחן.

כעולה מכתב האישום המשיב הילך אימים כלפי המתלוננת באיומיו לרצוח אותה:

"..ל' לא שלי וד' יהיה יתום". (סעיף 1 לכתב האישום).

"..אם אני סחי אני רוצח את שניכם..ישר תופס אתכם ברצח דופק לכם כדור בראש, עכשיו אני שם זהו **במצב**

הזה אני לא צריך יותר מידי". (סעיף 3 לכתב האישום).

האיומים אינם בעלמא, אלא המשיב נשמע בהם כמי שאין לו מה להפסיד ומשמיע ברחל בתך הקטנה איומים ברצח.

זאת ועוד, למשיב הרשעה מהזמן האחרון במסגרת ת.פ. 40998-08-20, וגזר הדין ניתן בתאריך 2/1/22 בעבירות של תקיפת קטין וגרימת חבלה בידי אחראי, תקיפה הגורמת חבלה של ממש - בן זוג, איומים והפרת הוראה חוקית. מדובר בעבירות של תקיפת אותה מתלוננת. בגין הרשעתו זו נדון לעונש של 8 חודשי מאסר בפועל ושבוועיים וכן, מאסר מותנה של 8 חודשים למשך 3 שנים לבל יעבור עבירות בהן הורשע. התנאי הנו בר הפעלה במסגרת כתב האישום הנוכחי.

נראה כי לא היה בהרשעה, בעונש המאסר אשר הוטל עליו וגם לא במאסר על תנאי - כדי להרתיע את המשיב מלשוב ולחזור על עבירות בהן חטא כלפי המתלוננת. היא הנותנת כי מדובר בהתנהגות שאינה נשלטת. גם בנתון זה ישנו נדבך המעיד על מסוכנות הנשקפת מן המשיב כלפי המתלוננת.

עוד בעברו הפלילי של המשיב קיימות הרשעות בעבר היותר רחוק שעניינן התפרצות לבית מגורים או תפילה, ניסיון לתקיפה הגורמת חבלה של ממש, היזק לרכוש במזיד, החזקת אגרופן, החזקת נכס חשוד כגנוב, איומים ועוד אשר בגינם אף ריצה מאסרים.

המסוכנות בעבירות אלימות במשפחה היא גבוהה. נקבע פעמים רבות כי בית המשפט ינקוט משנה זהירות בבואו לבחון חלופת מעצר. ההלכה קובעת כי אין מקום "להמר" על ביטחון הציבור ועל אחת כמה וכמה על ביטחונה של המתלוננת (ראו: בש"פ 9530/07 ווג' נ' מ"י, 20.11.2007).

בבש"פ 937/23 אלהרר נ' מ"י (החלטה מיום 15/2/23) נקבע כי:

"ניסיון החיים מלמד כי עבירות של אלימות במשפחה מתבצעות לעתים רבות תוך התפרצויות זעם בלתי נשלטות, באופן המעצים את המסוכנות הנשקפת מנאשמים בעבירות אלו" (בש"פ 7014/20 פלוני נ' מדינת ישראל, פסקה 12 (21.10.2020)).

ומן התם להכא. העובדה כי המשיב נכנס לביתה של המתלוננת, באמצעות מפתח שהיה בידו, כשהוא צועק לעבר המתלוננת, מבקש לקבל את הטלפון הנייד שלה, כשמסורב חוטף אותו מידה של ל.מ. (ביתם הקטינה המשותפת של המשיב והמתלוננת), התנהגות זו מעידה כמאה עדים דמי כי קיימת אובססיביות משמעותית שיש בצידה התנהגות בלתי נשלטת המעצימה את המסוכנות הנובעת מן המשיב והסכנה הנשקפת למתלוננת הימנה.

לגבי הערבה שהוצעה, היא אמו של המשיב אשר בצל קורתה התגורר המשיב בתקופה הרלבנטית לכתב האישום ומהטלפון הנייד שלה נשלחו ההודעות המאיימות (מפנה לסעיפים: סעיף 5, 6, 7 - לחלק הכללי בכתב האישום). לא זו אף זו, נקבע כי לעיתים אין די אף בריחוק גיאוגרפי, על אחת כמה וכמה במקרה דנן כי אין ריחוק גיאוגרפי מספק כפי שהצביעה עליו ב"כ המבקשת. (הערבה מתגוררת באשדוד). לפיכך ובמכלול לא מצאתי כי יש בערבה המוצעת כדי לאיין את המסוכנות הנובעת מן המשיב.

בהינתן העבירות המיוחסות למשיב, חומרת האיומים ברף גבוה, העובדה כי אין זו הפעם הראשונה בה המתלוננת פונה למשטרה בתלונה, בנסיבות מערכת היחסים בין המשיב והמתלוננת, בהינתן עברו הפלילי של המשיב (מע"ת בר הפעלה), יש מקום של ממש להיזקק לתסקיר שירות מבחן אשר יעמוד על טיב המסוכנות הנשקפת מן המשיב

למתלוננת והאפשרויות לאינה.

בבש"פ 937/23 **אלהרר נ' מ"י** (החלטה מתאריך 15/2/23) נקבע:

"בעבירות של אלימות במשפחה, קיים טעם רב להפנות את עניינו של הנאשם לקבלת תסקיר, לאור מומחיות שירות המבחן ויכולתו לעמוד על המסוכנות הנשקפת בהתאם לנסיבות הייחודיות של כל מקרה. אכן, על המותב שדן בהליך המעצר להפעיל שיקול דעת ולא להשתמש בשירות המבחן באופן "אוטומטי", וישנם מקרים בהם יוכל בית המשפט להתרשם ישירות מהמפקחים המוצעים ומטיב החלופה ללא הסתייעות בשירות המבחן בבש"פ 478/12 **אל אעסס נ' מדינת ישראל**, פסקה 18 (23.01.2012) ואולם, אינאפשרות זו כדי להביא להימנעות מהסתייעות בתסקיר בנסיבות בהן נמצא כי הדבר נדרש בבש"פ 944/23 **דהן נ' מדינת ישראל**, פסקה 11 (14.02.2023) - וכך בענייננו".

כפי שביארתי לעיל, החלופה שהוצעה אין בה, על פניה, כדי לאיין את המסוכנות הנובעת מן המשיב ויש מקום לקיום בחינה מעמיקה של שירות המבחן.

אין ספק שמצב בו תהליך הכנת תסקיר שירות מבחן אורך זמן ממושך אינו רצוי ויש בו כדי לגרום להיוותרות משיב במעצר עד אשר מתקבל תסקיר בעניינו ואולם, חשוב להדגיש שאין בנתון זה, כשלעצמו, כדי להביא להימנעות מהיזקקות לתסקיר שירות מבחן מקום בו נדרש תסקיר [ראו עמ"ת 73822-01-23 **מ"י נ' אלה** עמ' 5 החלטה מיום 31.1.23].

עוד אציין כי ב"כ המשיב הגיש פסיקה רבה בהחלטות שונות אשר במסגרתן שוחררו משיבים בעבירות דומות ואולם, **ככלל**, כל מקרה הוא לגופו ומצרף הנתונים שבו אשר מצביעים על תמונה מסוימת וממנה הסקת המסקנות המתבקשות.

לגופו של עניין, ההחלטות אשר צורפו היו שונות בנתונים הנכללים בהן דבר אשר הוביל למסקנה שונה. כך למשל:

במ"ת 55472-10-22 - רף האיומים נמוך (להבדיל מרף האיומים במקרה דנן), אין התרשמות מאובססיביות כפי שבמקרה דנן.

במ"ת 68330-02-19 - התקיים שיח של איומים הדדיים בין המשיב למתלוננת ונטענו שם טענות של אפליה בין המשיב למתלוננת וכיוצ"ב טענות שאינן רלבנטיות לתיק הנוכחי. בנוסף, לא הייתה אינדיקציה לקיומה של אלימות קודמת ולא כפי שבמקרה דנן.

במ"ת 5923-10-20 - האלימות תוארה כחריגה. המשיב נעדר עבר פלילי החלופה רחוקה.... נתונים שאינם מתקיימים במקרה דנן.

מ"ת 45059-08-18 - המשיבה הסכימה מלכתחילה למעצר בית מלא. התקיפה הייתה מינורית (משיכה ברגל) ורף האיומים נמוך ביותר.

מן המקובץ עולה כי התמונה במקרה דידן היא שונה, היא מקימה תשתית לקיומה של מסוכנות הנשקפת למתלוננת מאת המשיב (קיימת אלימות קודמת, קיים מע"ת בר הפעלה, רף האיומים הוא גבוה - איומים ברצח כשהמשיב אומר למתלוננת שאין לו מה להפסיד, התפרצות לביתה של המתלוננת וחטיפת הטלפון מעידות על אובססיביות, כל המצרף

מעיד על התנהגות בלתי נשלטת) כל הללו מחייבים מניה וביה בדיקה מעמיקה מצד גורם מקצועי -שירות המבחן.
לפיכך, מורה כי שירות המבחן יגיש בעניינו של המשיב תסקיר שירות ולאחריו יתקיים דיון המשך בעניינו של המשיב.
(מועדים יקבעו במעמד מסירת ההחלטה).

תיק החקירה מוחזר לב"כ המשיבה.

אסופת הפסיקה מוחזרת לידי ב"כ המשיב ולידי ב"כ המבקשת.

ניתנה היום, י"ב ניסן תשפ"ג, 03 אפריל 2023, בהעדר
הצדדים.